

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYTA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH

Pierwsza Niedziela Adwentu - 29.11.2020 - NUMER 48/2020 (1044)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz Dobrej Nowiny

„Odnów nas Boże i daj nam zbawienie” wołamy razem z Psalmistą rozpoczynając adwentowy czas czuwania i modlitwy. Uświadamiamy sobie, że żyjemy w perspektywie ostatecznego chwalebego przyjścia Jezusa Chrystusa.

Pan Jezus wzywa nas, abyśmy nie przespali momentu Jego przyjścia. Dlatego ważne jest, abyśmy słuchali, co do nas mówi Pan, nie zagłuszali Jego głosu zabawą, bezrefleksyjnym życiem czy brakiem nawrócenia. Nie wiemy, kiedy nastąpi czas ostatecznego przyjścia Jezusa Chrystusa na ziemię. Chodzi przede wszystkim o zachowanie trwałej i żywej relacji z Jezusem Chrystusem. Bez ożywiania relacji z Panem Jezusem tracimy duchową świeżość, tracimy zdolność pokonywania trudności, unikania błędów czy przetrwania życiowych zawirowań. Nasze czuwanie musi się wiązać z aktywną wiernością swojemu powołaniu i wyznaczonym zadaniom. Chodzi więc nie o zapatrzenie się w siebie i promocję własnej doskonałości, ale o postawę służby Chrystusowi obecnemu w potrzebujących. Do tego przecież wzywały nas ewangelie ostatnich tygodni. Widzieć przychodzącego Chrystusa w drugim człowieku, naszym bliźnim i tym, którego Pan Bóg stawia na naszej drodze. Przyjdź Panie Jezu i już dłużej nie zwlekaj, przyjdź, bo czekamy.

Św. Teresa z Avila daje nam przesłanie na ten czas Adwentu: „Niech nic cię nie niepokoi, niech nic nie napawa cię lękiem. Wszystko bowiem przemija, jedynie Bóg trwa”.

EWANGELIA Mk 13, 33-37

CZUWAJCIE, BO NIE WIECIE, KIEDY PAN DOMU PRZYJDZIE

Słowa Ewangelii według Świętego Marka

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. zostawił swój dom, powierzył swym sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odźwiernemu przykazał, żeby czuwał.

Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy rankiem. By niespodzianie przyszedłszy, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, do wszystkich mówię: Czuwajcie!

Myśli św. Jana Pawła II na każdy dzień

29.11.

„Chrześcijanin to nie rubryka w dokumentacji, tylko to jest bardzo głęboko wewnętrzna rzeczywistość we mnie.”

26.12.1970 r.

30.11.

„Konsumpcjonizm, miast zaspokajając potrzeby, stwarza wciąż nowe i prowadzi często do gorączkowego aktywizmu. Wszystko, wydaje się niezbędne i potrzebne natychmiast, tak że człowiek nie ma nawet czasu, aby obcować z samym sobą.”

10.03.1996 r.

1.12.

„Nic w człowieku nie jest poza wezwaniem Boga, wezwaniem do <<obrazu i podobieństwa>>; <<obraz i podobieństwo>> jest wezwaniem do tego, żeby odzwierciedlał, żeby w nim się niejako odbijał Pierwotwór.”

13.03.1966 r.

2.12.

„Adwent przygotowuje nas nie tylko na narodziny Boga, który staje się człowiekiem. Przygotowuje również człowieka do jego własnych narodzin z Boga.”

19.12.1980 r.

3.12.

„Człowiek siebie odnajduje w pełni wówczas, kiedy święci misterium świata, misterium stworzenia, kiedy święci tajemnicę; misterium swojego własnego człowieczeństwa.

A święci tajemnicę stworzenia i swojego własnego człowieczeństwa wówczas, kiedy święci Imię Boga, kiedy otwiera się ku Bogu, kiedy szuka z nim obcowania.”

27.06.1976 r.

4.12.

„Przez cały Adwent powtarza się z całą żarliwością tęsknoty ludzkich serc jedno słowo: przybądź!”

1.12.1968 r.

5.12.

„Potrzeba odwagi, aby nie stawać pod korcem światła swej wiary. Potrzeba wreszcie, aby w sercach ludzi wierzących zagościło to pragnienie świętości, które kształtuje nie tylko prywatne życie, ale wpływa na kształt całych społeczności.”

16.06.1999 r.

Czytania na niedzielę

Pierwsza Niedziela Adwentu, rok A

PIERWSZE CZYTANIE Iz 63, 16b-17. 19b; 64, 2b-7
Obyś rozdarł niebios a i zstąpił

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Ty, Panie, jesteś naszym ojcem, odkupiciel nasz – to Twoje imię odwieczne. Cemu, o Panie, pozwalasz nam błądzić z dala od Twoich dróg, tak iż serca nasze stają się nieczułe na bojaźń przed Tobą? odmień się przez wzgląd na Twoje sługi i na pokolenia Twojego dziedzictwa. Obyś rozdarł niebios a i zstąpił – przed Tobą zatrzęsłyby się góry. Zstąpiłeś: przed Tobą zatrzęsły się góry. ani ucho nie słyszało, ani oko nie widziało, żeby jakiś bóg poza Tobą czynił tyle dla tego, co w nim pokłada ufność. Obyś wychodził naprzeciw tym, co radośnie pełnią sprawiedliwość i pamiętają o Twych drogach. Oto Ty zawrzałeś gniewem, bo grzeszyliśmy przeciw Tobie od dawna i byliśmy zbuntowani. My wszyscy byliśmy skalani, a wszystkie nasze dobre czyny jak skrwawiona szmata. My wszyscy opadliśmy zwiędli jak liście, a nasze winy poniosły nas jak wichur. Nikt nie wzywał Twojego imienia, nikt się nie zbudził, by się chwycić Ciebie. Bo skryłeś Twoje oblicze przed nami i oddałeś nas w moc naszej winy. a jednak, Panie, Ty jesteś naszym ojcem. My jesteśmy gliną, a Ty naszym Twórcą. Wszyscy jesteśmy dziełem rąk Twoich.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 80 (79), 2ac i 3b. 15-16. 18-19 (R.: por. 4)

Refren: Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie

Ułysz, Pasterzu Izraela, *

Ty, który zasiadasz nad cherubami!

Wzbudź swą potęgę *

i przyjdź nam z pomocą.

Refren.

Powróć, Boże zastępów, *

wejrzyj z nieba, spójrz i nawiedz tę winorośl.

Chroń to, co zasadziła Twoja prawica, *

latorośl, którą umocniłeś dla siebie.

Refren.

Wyciągnij rękę nad mężem Twej prawicy, †

nad synem człowieczym, *

którego umocniłeś w swej służbie.

Już więcej nie odwrócimy się od Ciebie, *

daj nam nowe życie, a będziemy Cię chwalić.

Refren.

DRUGIE CZYTANIE 1 Kor 1, 3-9

Oczekujemy objawienia się Jezusa Chrystusa

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia: Łaska wam i pokój od Boga ojca naszego i Pana Jezusa Chrystusa! Bogu mojemu Dziękuję wciąż za was, za łaskę daną wam w Chrystusie Jezusie. W Nim to bowiem zostaliście wzbogaceni we wszystko: we wszelkie słowo i wszelkie poznanie, bo świadectwo Chrystusowe utrwaliło się w was. Nie doznajecie tedy braku żadnej łaski, oczekując objawienia się Pana naszego, Jezusa Chrystusa. On też będzie umacniał was aż do końca, abyście byli bez zarzutu w dzień Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

Wierny jest Bóg, który powołał was do współuczestnictwa z Synem swoim, Jezusem Chrystusem, Panem naszym.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ Ps 85 (84), 8

Aklamacja: *Alleluja, alleluja, alleluja.*

Okaz nam, Panie, łaskę swoją i daj nam swoje zbawienie.

Czytania na każdy dzień

Poniedziałek: Iz 49, 1-6; Mt 4, 18-22

Wtorek: Iz 11, 1-10; Łk 10, 21-24;

Środa: Iz 25, 6-10a; Mt 15, 29—37

Czwartek: Iz 26, 1-6; Mt 7, 21.24-27

Piątek: Iz 29, 17-24; Mt 9, 27-31

Sobota: Iz 30, 19-21. 23-26; Mt 9, 35 – 10, 1. 5a. 6-8

Wanda Błęńska

najskuteczniejszym
lekarstwem
jest **miłość**

Światowe Dni Młodzieży

VIII Światowe Dni Młodzieży

Denver 1993r.

Dwa lata po spotkaniu młodych z Janem Pawłem II w Częstochowie odbyły się kolejne Światowe Dni Młodzieży, tym razem w Denver w stanie Kolorado w USA. Trwające od 11 do 15 sierpnia 1993 roku wydarzenie zgromadziło 700 tysięcy wiernych ze 100 krajów świata. VIII Światowe Dni Młodzieży w Denver były częścią 60. podróży apostolskiej Jana Pawła II, podczas której odwiedził on Jamajkę, Meksyk i Stany Zjednoczone.

Hasło i orędzie na VIII ŚDM

Hasło VIII Światowego Dnia Młodzieży ogłosił Jan Paweł II w swoim orędziu 15 sierpnia 1992 roku, w uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Hasło to pochodzi z Ewangelii według św. Jana i brzmi: „Ja przyszedłem po to, aby [owce] miały życie i miały je w obfitości” (J 10,10). W swoim orędziu papież wezwał młodych do zaangażowania się w dzieło ewangelizacji i przypomniał, że powołaniem człowieka jest dawanie siebie innym. Do młodych Amerykanów zaapelował, aby radość

spotkania z chłopcami i dziewczętami pielgrzymującymi do ich kraju z całego świata przyjęli jako dar Ducha Świętego. Na zakończenie orędzia Jan Paweł II życzył młodzieży, aby „**to niezwykle wydarzenie zwiększyło zapal i umocniło wierność w naśladowaniu Chrystusa, i pomogło radośnie przyjmować Jego naukę, która jest źródłem nowego życia**” oraz zawierzył młodych Najświętszej Maryi Pannie.

Przebieg VIII ŚDM

W środę 11 sierpnia młodzi całego świata zaczęli przybywać do katolickich świątyń w Denver: kościoła św. Elżbiety, gdzie uczestniczyli w adoracji Krzyża Roku Świętego, kościoła Ducha Świętego, gdzie modlili się przed Najświętszym Sakramentem, i katedry Niepokalanego Poczęcia, gdzie oddawali cześć Matce Bożej Nowego Adwentu.

Nazajutrz po raz pierwszy spotkali się z papieżem. Na Mile High Stadium Jan Paweł II pozdrowił i przywitał pielgrzymów oraz wyjaśnił, dlaczego VIII ŚDM odbywa się właśnie w Denver: „**Przybyliśmy do Denver jako pielgrzymi. [...] Pielgrzymi wyruszają w drogę do jakiegoś celu. W naszym przypadku nie jest to miejsce czy sanktuarium, któremu chcielibyśmy oddać cześć. Nasza pielgrzymka prowadzi do nowoczesnego**

miasta, jej symbolicznym celem jest „metropolia”: miejsce, które u schyłku XX w. kształtuje styl życia i historię wielkiej części ludzkiej rodziny. Nowoczesne miasto Denver osadzone jest w pięknej naturalnej scenerii Gór Skalistych, jakby po to, aby ukazać więź między tym dziełem ludzkich rąk a dziełem Stwórcy. Szukamy zatem odblasku Boga nie tylko w pięknie natury, ale także w osiągnięciach ludzkości i w każdym

człowieku. Podczas tej pielgrzymki kierują naszymi krokami słowa Jezusa Chrystusa: „Przyszedłem, aby mieli życie i mieli je w obfitości” (por. J 10, 10). [...] Podczas waszej pielgrzymki do Denver, na kolejnych etapach wędrówki będziecie rozważać Chrystusową obietnicę życia w obfitości.” Przed modlitwą błogosławieństwa papież powiedział: „Każdego z was Jezus wezwał do Denver w określonym celu: musicie przeżyć te dni w taki sposób, aby w momencie powrotu do domu każdy z was wyraźniej sobie uświadamiał, czego oczekuje od was Chrystus. Każdy musi zdobyć się na odwagę, by iść i głosić Dobrą Nowinę wśród ludzi żyjących w ostatnich latach XX w., zwłaszcza wśród ludzi młodych, waszych rówieśników, którzy poprowadzą Kościół i społeczeństwo w następne stulecie.” Na zakończenie Jan Paweł II zawierzył młodych opiece Chrystusa i Matki Bożej Nowego Adwentu.

W piątek 13 sierpnia odbyła się pierwsza w historii Świątowych Dni Młodzieży droga krzyżowa ulicami miasta. Tego dnia młodzież została poproszona, aby w ramach dnia solidarności i pokuty, by dać wyraz swojej miłości do mniej uprzywilejowanych braci i siostr, odmówić sobie czegoś podczas południowego posiłku i przekazać zaoszczędzone w ten sposób pieniądze na potrzeby szpitala św. Józefa w Kitovu w Ugandzie, gdzie przebywa wielu chorych na AIDS.

14 sierpnia papież odprawił pierwszą Eucharystię w katedrze Niepokalanego Poczęcia, wieczorem tego dnia odbyło się czuwanie modlitwne na terenie Cherry Creek State Park w miejscowości Aurora w zespole miejskim Denver. Podczas trzech części czuwania Jan Paweł II prowadził rozważania na temat sensu ludzkiego życia, zagrożeń, z jakim to życie spotyka się we współczesnym świecie oraz miłości Chrystusa – Dobrego Pasterza – do ludzi, która sprawiła, że dał nam życie.

Niedziela 15 sierpnia była ostatnim dniem VIII spotkania młodych. Tego dnia w Cherry Creek State Park Jan Paweł II odprawił mszę świętą na zakończenie spotkania. W homilii papież podkreślił znaczenie życia, które było tematem przewodnim VIII ŚDM, we współczesnym świecie: **Nasz wspaniały świat - który Ojciec tak bardzo umiłował, że posłał Syna swego Jednorodzonego, aby go zbawić (por. J 3,17) - jest teatrem niekończących się zmagania o naszą godność i tożsamość istot wolnych i duchowych. [...] Śmierć walczy przeciw Życiu: „kultura śmierci” próbuje zapanować nad naszym pragnieniem życia, życia w pełni. Niektórzy odrzucają światło życia, wyżej ceniąc sobie „beowocne czyny ciemności” (Ef 5, 11). Ich żniwem jest niesprawiedliwość, dyskryminacja, wyzysk, oszustwo i przemoc. W każdej epoce miarą ich pozornego sukcesu jest śmierć niewinnych. W naszym stuleciu, jak nigdy przedtem w dziejach, „kultura śmierci” przybrała społeczne i instytucjonalne pozory legalności, które mają usprawiedliwić najstraszliwsze zbrodnie przeciw ludzkości: ludobójstwo, „ostateczne rozwiązania”, „czystki etniczne” oraz masowe „odbieranie życia istotom ludzkim jeszcze przed ich narodzeniem lub przed nadejściem śmierci naturalnej” (por. Dominum et Vivificantem, 57). [...] Atakowana jest zwłaszcza rodzina, podważa się świętość życia ludzkiego. Na największe niebezpieczeństwo narażeni są oczywiście najsłabsi członkowie społeczeństwa: nienarodzeni, dzieci, chorzy, niepełnosprawni, starcy, ubodzy i bezrobotni, imigranci i uchodźcy, mieszkańcy Południa naszej planety! Następnie zaapelował do uczestników ŚDM: Młodzi Pielgrzymi, Chrystus potrzebuje was, aby oświecić świat i ukazać mu „ścieżkę życia” (Ps 16 [15], 11). Wasze zadanie polega na tym, aby „tak”, które Kościół mówi życiu, wyraziło się w konkretnym i skutecznym działaniu. Walka potrwa długo i wymagać będzie udziału każdego z was. Oddajcie swoją inteligencję, swoje talenty, swój entuzjazm, zdolność współczucia i męstwo na służbę życia!**

Hymn VIII ŚDM Denver 1993 – „One Body”

*We are one body
The body of Christ
And we do not stand alone.
We are one body
The body of Christ
And He came that we might have life.
When you eat My Body
And you drink My Blood
I will live in you
And you will live in in my love.
We are one body...
At the name of Jesus
Every knee shall bend
Jesus is the Lord
And he will come again.
We are one body...
I am the way, the truth, the life
I am the final sacrifice
I am the way, the truth, the life
He who believes in him will have eternal life.
We are one body...*

Polskie tłumaczenie hymnu:

*Jesteśmy jednym ciałem
Ciałem Chrystusa
I nie jesteśmy sami.
Jesteśmy jednym ciałem
Ciałem Chrystusa
A On przyszedł po to, abyśmy mogli mieć życie.
Jeśli spożywasz Moje Ciało
I pijesz Moją Krew
Będę żył w tobie
A ty będziesz żył w mojej miłości.
Jesteśmy jednym ciałem...
W imię Jezusa
Niech zegnije się każde kolano
Jezus jest Panem
I przyjdzie ponownie.
Jesteśmy jednym ciałem...
Ja jestem Drogą, Prawdą, Życiem
Jestem ostateczną ofiarą.
Ja jestem Drogą, Prawdą, Życiem
Ten, kto w Niego wierzy, będzie miał życie wieczne.
Jesteśmy jednym ciałem...*

Martyna Rajch

Teksty przemówień papieża za: <http://www.nauczaniejp2.pl/dokumenty/>

Józef Glemp

Urodził się 18 grudnia 1929 w Inowrocławiu. Podczas okupacji niemieckiej pracował jako robotnik przymusowy w niemieckim gospodarstwie rolnym. Po wyzwoleniu, od marca 1945 do 1950 był uczniem Państwowego Gimnazjum i Liceum

w Inowrocławiu. W latach 1950–1952 odbył studia filozoficzne w Wyższym Prymasowskim Seminarium w Gnieźnie, a następnie w latach 1952–1956 studia teologiczne w Arcybiskupim Seminarium Duchownym w Poznaniu. Święcenia prezbiteriatu otrzymał 25 maja 1956 roku w Gnieźnie.

W latach 1958–1964 przebywał w Rzymie, gdzie studiował prawo kanoniczne i świeckie. Studia ukończył uzyskaniem stopnia doktora obojgu praw, który to tytuł nostryfikował w Polsce w 1975 roku. Po przyjęciu święceń kapłańskich nie uzyskał zgody władz świeckich na podjęcie pracy w parafii wyznaczonej mu przez władze kościelne. Do grudnia 1956 pomagał więc w obowiązkach duszpasterskich w rodzinnej parafii w Mogilnie. Następnie został kapelanem sióstr dominikanek w Mielźnie, później kapelanem Sióstr Sacre Coure w Polskiej Wsi koło Poznania. Później pracował jako wikariusz w Wągrowcu, po czym został skierowany do duszpasterstwa w Miasteczku Krajeńskim. Po powrocie do archidiecezji gnieźnieńskiej ze studiów w Rzymie objął funkcje notariusza w kurii metropolitalnej i trybunale metropolitalnym oraz sekretarza seminarium duchownego, jak również został obrońcą węzła małżeńskiego. Od grudnia 1967 pracował w Sekretariacie Prymasa Polski w Warszawie. Był referentem do spraw prawnych, a także kapelanem i sekretarzem prymasa Stefana Wyszyńskiego.

W 1975 został sekretarzem Komisji Episkopatu Polski ds. instytucji polskich w Rzymie i członkiem Komisji Episkopatu ds. rewizji prawa kanonicznego. W latach 1972–1979 prowadził na Wydziale Prawa Kanonicznego Akademii Teologii Katolickiej

w Warszawie zajęcia z prawa rzymskiego i małżeńskiego. Od lat 60 SB podsłuchiwała go, inwigilowała bezpośrednio, wzywała na rozmowy, a nawet podjęła próbę skompromitowania go na tle obyczajowym.

Glemp nie uległ zastraszaniu i nieustępliwie odmawiał współpracy z SB. Z tego powodu władze państwowe nie wyraziły zgody na jego nominację na urząd arcybiskupa wrocławskiego, a następnie arcybiskupa poznańskiego. 4 marca 1979 został biskupem diecezjalnym diecezji warmińskiej. Święcenia biskupie otrzymał 21 kwietnia

1979 w archikatedrze gnieźnieńskiej. Jako zawołanie biskupie przyjął słowa „Caritati in iustitia” (Przez sprawiedliwość do miłości). Sprawując urząd biskupa warmińskiego, erygował 21 nowych parafii, założył Instytut Kultury Chrześcijańskiej w Olsztynie. Organizował comiesięczne spotkania z przedstawicielami różnych grup zawodowych. W ramach prac Episkopatu Polski był członkiem komisji: ds. duszpasterstwa ludzi pracy, ds. rewizji prawa kanonicznego oraz pełnił funkcję współprzewodniczącego zespołu legislacyjnego Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu i Episkopatu. 7 lipca 1981 papież św. Jan Paweł II prekonizował go arcybiskupem metropolitą warszawskim, a także arcybiskupem metropolitą gnieźnieńskim, co wiązało się z przyznaniem godności prymasa Polski. Urzędy biskupie w obydwu archidiecezjach objął kanonicznie 9 lipca 1981. 13 września 1981 odbył ingres do archikatedry gnieźnieńskiej, natomiast 24 września 1981 do archikatedry warszawskiej.

Ordynariuszem wiernych obrządku greckokatolickiego był do 1991, gdy powtórnie została ustanowiona greckokatolicka eparchia przemyska. Urząd arcybiskupa metropolity gnieźnieńskiego sprawował do 25 marca 1992, kiedy to w wyniku reorganizacji struktur Kościoła katolickiego w Polsce została rozwiązana unia personalna między archidiecezją gnieźnieńską

i warszawską. Zachował jednak godność prymasa Polski jako kustosz relikwii św. Wojciecha. Nadal też pełnił funkcję ordynariusza wiernych obrządku wschodniego w Polsce, pozbawionych ordynariusza własnego obrządku. Po powstaniu „Solidarności” prowadził politykę powściągliwego poparcia dla tej organizacji, dystansując się od podziemia i napięć związanych z jego działalnością. Poparł zakończoną niepowodzeniem próbę nakłonienia uwięzionych przywódców NSZZ „Solidarność” do emigracji. W okresie ostrych konfliktów społecznych podejmował się mediacji, uczestnicząc 4 listopada 1981 w spotkaniu Jaruzelskiego z Wałęsą. 13 grudnia 1981, w dniu wprowadzenia stanu wojennego, chcąc zapobiec otwartym walkom, w kazaniu wygłoszonym w Warszawie apelował o zachowanie spokoju. Po interwencji kierownika Urzędu do Spraw Wyznań, mającej miejsce w nocy z 16 na 17 grudnia 1981, nakazał wstrzymać publikację opracowanego przez hierarchów Kościoła katolickiego komunikatu krytycznego wobec wprowadzenia stanu wojennego. 17 grudnia 1981 powołał Prymasowski Komitet Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i ich Rodzinom. W końcu lat 80. poparł ideę Okrągłego Stołu. Dzięki jego staraniom 17 maja 1989 została przyjęta ustawa o stosunkach między państwem a Kościołem, porządkująca obustronne relacje, a także umożliwiająca Kościołowi w Polsce pełną swobodę działania. Gdy kilka miesięcy później Polska i Stolica Apostolska ustanowiły pełne stosunki dyplomatyczne, dokonując wymiany przedstawicieli w osobach ambasadora i nuncjusza, utracił wszelkie uprawnienia należne oficjalnemu przedstawicielowi papieża w kraju. Przyczynił się do podpisania i ratyfikacji konkordatu. 20 maja 2000, w roku Wielkiego Jubileuszu, w imieniu Kościoła w Polsce dokonał publicznego rachunku sumienia, przepraszając za kolaborację niektórych księży w okresie PRL, życie duchownych ponad stan i uleganie nałogom oraz tolerowanie przejawów antysemityzmu. Osobiście wyraził skruchę, że mimo podejmowanych wysiłków nie zdołał ocalić życia księdza Jerzego Popiełuszki. Jako arcybiskup warszawski erygował 119 parafii i konsekrował 61 nowo wybudowanych kościołów. Uczestniczył w 19 procesach beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych. W grudniu 1989 reaktywował Caritas archidiecezjalną. Przekształcił Akademię Teologii Katolickiej w Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Zainicjował powrót do idei budowy Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie, mającej stanowić wotum narodu polskiego za uchwalenie Konstytucji 3 maja, odzyskanie wolności w 1918 i jej wywalczenie w

1989, a także za pontyfikat Jana Pawła II. W latach 1981–2004 pełnił funkcje przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski. Konsekrował 39 polskich biskupów oraz asystował w konsekracji jednego biskupa. W kwietniu 2005 brał udział w konklawe, na którym wybrano na papieża Benedykta XVI. Był jednym z trzech skrutatorów, którzy podpisali dokumenty stwierdzające zakończenie konklawe. 6 grudnia 2006 papież Benedykt XVI przyjął jego rezygnację z urzędu arcybiskupa metropolity warszawskiego, pozostawiając mu tytuł prymasa Polski. Godność prymasowską zachował do 18 grudnia 2009, kiedy to ukończył 80. rok życia. Wówczas tytuł prymasa został przywrócony metropolitom gnieźnieńskim. 9 czerwca 2007 Benedykt XVI przyjął jego rezygnację z funkcji ordynariusza wiernych obrządku wschodniego w Polsce, pozbawionych ordynariusza własnego obrządku. W styczniu 2012 zdiagnozowano u niego złośliwy nowotwór na dolnym płacie prawego płuca. W lutym tego samego roku duchowny został zoperowany. Zmarł 23 stycznia 2013 w Warszawie. 28 stycznia 2013 po mszy pogrzebowej w archikatedrze warszawskiej został pochowany w znajdującej się w niej krypcie arcybiskupów warszawskich.

Opracował WG

MODLITWA O USTANIE EPIDEMII

Panie Jezu, Zbawicielu świata,
Nadziejo, która nigdy nas nie zawodzi,
zmiłuj się nad nami
i wybaw nas od wszelkiego zła!
Prosimy Cię, abys zdusił plagę choroby,
która się rozprzestrzenia,
przywrócił zdrowie chorym,
zachował zdrowych,
wspierał pracujących dla zdrowia wszystkich.
Okaz nam Twoje miłosierne Oblicze
i wybaw nas w swojej wielkiej miłości.
Prosimy Cię o to przez wstawiennictwo Maryi,
Matki Twojej i naszej,
która wiernie trwa przy nas,
a także przez wstawiennictwo św. Józefa,
Twojego przybranego Ojca, a naszego Opiekuna.
Ty, który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

Ogłoszenia duszpasterskie UROCZYSTOŚĆ

Pierwsza Niedziela Adwentu 29.11.2020 r.

W związku z epidemią odwołujemy katechezę dla rodziców dzieci pierwszokomunijnych z dnia 1 grudnia i uroczystość poświęcenia medalików z niedzieli 6 grudnia. Poinformujemy o nowym terminie.

W tym tygodniu przypada **I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca**. Spowiedź w czwartek i w piątek od 15.00 do 18.30, dla dzieci w piątek od godz. 16.00 i Komunia co pół godziny.

W **I piątek** o godz. 7.30 Msza św. z konferencją – zapraszamy szczególnie czcicieli Miłosierdzia Bożego naszej parafii.

Roraty tylko w soboty Adwentu o godz. 6.00. Pierwsze 5 grudnia, po nich nabożeństwo pierwszosobotnie. W związku z epidemią nie będzie wspólnych śniadań po roratach.

W **I pierwszy piątek i I sobotę odwiedzimy chorych** comiesięcznych i kwartalnych z sakramentami św. W związku z epidemią prosimy, by w tym tygodniu do czwartku włącznie w godzinach otwarcia biura parafialnego potwierdzić, chęć przyjęcia kapłana. Pójdziemy tylko do tych, którzy wyraźnie o to poproszą. Będą to już odwiedziny związane ze świętami Bożego Narodzenia.

Adwentowe świece Caritas, jako Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom, rozprowadzamy od przyszłej niedzieli po Mszach świętych na zapleczu kościoła i przed kościołem.

Wystawione zostały skarby z napisem „**Spraw radość bliźniemu na Święta**”. Ofiary przeznaczymy na paczki świąteczne dla dzieci i rodzin potrzebujących w naszej parafii.

Oplatki wigilijne od przyszłej niedzieli do nabycia w **Kancelarii parafialnej** po niedzielnych Mszach św. oraz w dni powszednie w godzinach przyjęć – są poświęcone przez Ks. Proboszcza.

Również w przyszłą niedzielę ofiary do skarbon na Fundusz Pomocy Kościołowi na Wschodzie.

Biurowie parafialne będzie czynne według ustalonych dni i godzin.

Trwa epidemia – przypominamy o obowiązku zasłaniania ust i nosa w kościele. Spowiadamy tylko w otwartych częściach konfesjonaliów, a po zakończonej spowiedzi każdy spowiadający się dezynfekuje folią ochronną. **Nie korzystamy z zamkniętych części konfesjonaliów. Jednorazowo w naszym kościele może przebywać 60 osób.**

W **poniedziałek** 30 listopada przypada I rocznica Nawiedzenia Kopii Ikony Jasnogórskiej w naszej parafii. Zapraszamy na Mszę św. o godz. 18.00, a po niej na czuwanie modlitewne zakończone o 20.40 Apelem Jasnogórskim.

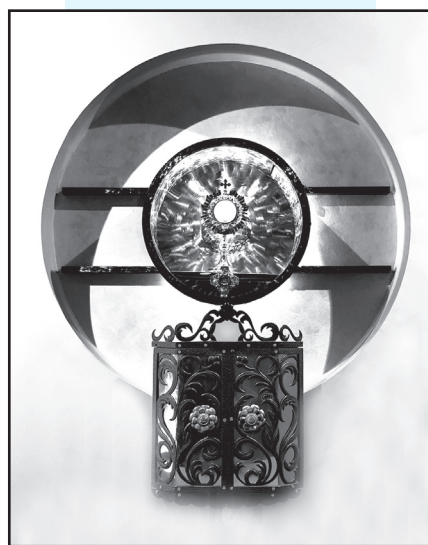
Obraz Jasnogórski

KALENDARIUM NAWIEDZENIA

Z powodu obecnej sytuacji epidemiologicznej, po przeanalizowaniu rekomendacji służb sanitarnych, z dniem 14 października 2020 r. do odwołania zawieszona zostaje peregrynacja Matki Bożej w Ikonie Jasnogórskiej w Archidiecezji Poznańskiej. Wizerunek Jasnogórski zostanie przewieziony do domu zakonnego Sióstr Elżbietanek w Poznaniu

KAPLICA CAŁODZIENNEJ ADORACJI Najświętszego Sakramentu pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja
w dni powszednie
od godz. 8:00 – 17:45
w niedzielę
od godz. 13:30 – 17:45

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl

ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelny:* Ks. Ryszard Siwek; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch;

Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tuczyńska, Justyna Zienkiewicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Aleksandra Zygarkowska

Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, ks. kan. Zbigniew Sujkowski;

Adres redakcji: ul. Nowina 1, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 57 34,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com

Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo

skracania i adiacji tekstów oraz zmian tytułów.

DOMOWE OBIADY NA MIEJSCU I NA WYNOS

tel 728396815
517402701

POLECAMY:

- ŚNIADANIE I OBIADY DOMOWE
- TOSTY
- SALATKI
- KAWA, HERBATA

**JADALNIA
OGRODY**

**KAMPUS OGRODY PRZY PĘTLI OGRODY
ZAPRASZAMY OD 11:00 DO 19:00**